

Česká školní inspekce

Pražský inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola, Praha 9 – Vysočany, Špitálská 789

Špitálská 789, 190 00 Praha 9 – Vysočany

Identifikátor školy: 600 040 569

Termín konání inspekce: 17. – 22. září 2003

Čj.:	01 2284/03-5157
Signatura:	oa9cx102

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních a materiálně-technických podmínek vzdělávací a výchovné činnosti v níže uvedených předmětech vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy v předmětech český jazyk a výtvarná výchova na 2. stupni vzhledem ke schváleným učebním dokumentům

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Škola byla zřízena Městskou částí Praha 9, Sokolovská 324/14 jako příspěvková organizace. Příslušným orgánem státní správy je Magistrát hlavního města Prahy, odbor školství, Novodvorská 1010/14, 142 00 Praha 4.

V letošním školním roce školu navštěvuje 397 žáků v 18 třídách. Všichni žáci se učí dle vzdělávacího programu Základní škola. Kapacita počtu žáků daná rozhodnutím o zařazení do sítě škol, školských a předškolních zařízení není překročena. Součástími školy jsou školní družina a školní jídelna.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Český jazyk vyučují tři učitelky, všechny s odbornou a pedagogickou způsobilostí požadovanou vyhláškou. Jejich kvalifikovanost je maximálně využita. Učitelka výtvarné výchovy na 2. stupni má středoškolské pedagogické vzdělání. V letošním školním roce zahajuje vysokoškolské studium speciální pedagogiky. Při stanovení úvazků ředitelka školy respektuje vzdělání, ale i zájem a schopnosti vyučujících. Výchovná poradkyně, učitelka s dlouholetou praxí, absolvovala studium pro činnost výchovných poradců, organizované pedagogicko-psychologickou poradnou.

Část pedagogického sboru tvořená učitelkami s delší praxí je poměrně stabilní, nevýhodou je však fluktuace mladých pedagogů a skutečnost, že v kolektivu dochází v důsledku mateřských dovolených, dlouhodobé nemoci, odchodů do důchodu i při rozvázání pracovního poměru z důvodu negativních pracovních výsledků k poměrně častým změnám. Kontinuita výchovně-vzdělávací práce je tak částečně narušena.

V promyšleně sestaveném organizačním řádu jsou precizovány všeobecné povinnosti pracovníků, odpovědnosti a práva. Kompetence vedení jsou rozděleny mezi ředitelku a zástupkyni, rovněž zkušenou pedagogickou pracovníci, se vzájemným zastoupením v době nepřítomnosti. Další dílčí kompetence jsou delegovány na střední management (pedagogů i správních zaměstnanců) tak, aby se do spolurozhodování a zodpovědnosti za plnění úkolů zapojilo co nejvíce pracovníků a byla lépe využita jejich iniciativa a kreativita. Pro ucelenější a snazší spolupráci při přípravě a realizaci projektů, organizování školních i mimoškolních akcí, účelné propojování učiva a využívání mezipředmětových vztahů probíhá přeměna předmětových komisí na předmětové sekce. Členy sekcí jsou učitelé spolu souvisejících předmětů (učitelka výtvarné výchovy spolupracuje s učitelkami 1. stupně). Předávání znalostí, dovedností a informací ze vzdělávacích kurzů je tak pro pedagogy snadnější a rychlejší.

Poradním orgánem ředitelky je pedagogická rada. Zápisy z jednání pedagogické rady letní zaznamenávají také závěry a úkoly z jiných oblastí chodu školy (administrativa, materiálně technické zabezpečení apod.) a jsou doplněny termíny plnění a konkrétní zodpovědností pracovníků.

Přenos aktuálních informací od ředitelky k pedagogickým pracovníkům je funkční (porady, jednání pedagogických rad, osobní kontakt vedoucích pracovníků s pedagogy, informační panely ve sborovně) a umožňuje operativní řízení jednotlivých úseků. Informace trvalejšího rázu (např. metodické pokyny) jsou stále k dispozici ve složkách na přístupném místě.

Ředitelka školy má jasnou koncepci rozvoje školy. K jejím stěžejním pedagogickým záměrům patří komunikace se žáky, učiteli, rodiči a institucemi, zvyšování kvality vzdělávání a rozšiřování vzdělávací nabídky. S tím souvisí úsilí ředitelky o stabilizaci učitelského sboru, transformaci metodických orgánů a podpora dalšího vzdělávání pedagogů. Plánování výchovně-vzdělávacího procesu se uskutečňuje na základě závěrů vyplývajících z hodnocení plnění úkolů v předchozím školním roce. Stanovené cíle jsou rozděleny dle jednotlivých oblastí od personálních, včetně získávání nových pedagogů, přes materiální vybavení po komunikaci a další vzdělávání. Ne všechny se ovšem daří vždy, ve všech směrech a důsledně naplňovat. Při četných hospitacích ředitelka školy i její zástupkyně sledují úroveň vedení pedagogické dokumentace, projektovou výuku, strukturu hodin, užívání forem aktivního učení apod. Záporné poznatky z hospitační činnosti (např. absence pomůcek ve výuce, převaha frontální výuky na 2. stupni, zvyšování nekázně v hodinách) vedení školy po individuálním projednání s pracovníkem zobecňuje a s pokyny k nápravě zveřejňuje na poradách. Kladné postřehy (zlepšení struktury hodin, bezproblémová integrace žáků cizí státní příslušnosti, průběh projektové výuky) využívá vedení školy k motivování pracovníků.

Na základě zjištění z hospitační činnosti i dle jiných ukazatelů kontrolní činnosti vedení školy posuzuje celkové působení učitelů ve škole a vyvozuje závěry ve smyslu kladném (pochvala, ocenění, odměňování) i záporném (např. rozvázání pracovního poměru).

Ředitelka podporuje další vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP). Při jeho výběru sleduje nejen potřeby školy, ale respektuje i zájem učitelů. V rámci DVPP prošli všichni vyučující školením v projektu Státní informační politiky ve vzdělávání (SIPVZ), i když v aktuální výuce sledovaných předmětů se zatím tyto znalosti nepromítly. Semináře k tvorbě výukových projektů jsou pro vyučující inspirací k účasti na oficiálně vyhlášených projektech (český jazyk) i k tvorbě projektů vlastních (výtvarná výchova). Učitelky preferují kurzy o moderních formách aktivního učení a komunikace, které se pak snaží uplatňovat ve výuce zejména literární výchovy a slohu. Pedagogové si zvyšují a prohlubují odbornost v rámci aprobace, značný zájem o DVPP projevuje neaprobovaná vyučující. Ředitelka a zástupkyně navštěvují vzdělávací kurzy školského managementu.

Personální podmínky jsou velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVACÍ A VÝCHOVNÉ ČINNOSTI VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Stavebně promyšlená, udržovaná školní budova z 30. let minulého století je vhodným prostředím pro vzdělání a výchovu. Na základě rozhodnutí zřizovatele však už škola nemůže tak jako v minulých letech užívat učebny v komplexu budov sousedního gymnázia. Došlo tím ke zhoršení materiálně technických podmínek pro výuku českého jazyka a výtvarné výchovy.

Pro nedostatek místa v budově školy musela být zrušena odborná pracovna výtvarné výchovy, školní knihovně byla přidělena menší místnost, takže zde již není možno realizovat výuku (literární výchova, práce s informacemi). Aktuální i dlouhodobá výzdoba výtvarnými pracemi žáků a učitelů výtvarné výchovy dotváří příjemnou atmosféru interiéru školy.

Vyučování českého jazyka i výtvarné výchovy se realizuje v dostatečně světlých, prostorných, esteticky působících kmenových třídách, zařízených poměrně novým, funkčním žakovským nábytkem a vyzdobených výukovými obrazy, mapami, nástěnkami k učivu a množstvím rostlin. V jedné z učeben stojí i prosklené knihovny s odbornou literaturou pro výuku českého jazyka (slovníky, pravidla apod.). K výuce jsou používány schválené učebnice a pracovní sešity v řadách pro všechny ročníky 2. stupně. Skromné vybavení kabinetu českého jazyka odbornou literaturou a pomůckami (nástěnné přehledy mluvnic, obrazový materiál, nahrávky) učitelky doplňují namnoženými písemnými materiály a používáním vlastních publikací i audiovizuálních záznamů.

Školní knihovna s jednotlivými tituly krásné i odborné literatury, řadami mimočítankové četby a encyklopediemi je v pravidelné výpůjční době žáky hojně navštěvována. Další odborné publikace jsou rozděleny do jednotlivých kabinetů dle potřeby učitelů.

Kabinet výtvarné výchovy obsahuje výtvarné pomůcky (keramické modely, nástěnné obrazy historických slohů, diapozitivy), nedostatek odborné literatury nahrazuje učitelka tituly z vlastních zdrojů.

Z didaktické techniky jsou ve výuce nejvíce zastoupeny radiopřehrávače. V počítačové pracovně se 6 zastaralými počítači jsou instalovány programy pro práci integrovaných žáků. Budování moderní počítačové učebny, vybavené účelným nábytkem a 16 počítači (získanými v rámci SIPVZ), se uskutečnilo v závěru minulého školního roku, v současné době probíhají poslední instalace před uvedením do provozu.

Volitelný předmět umělecko-řemeslná výroba se uskutečňuje v keramické dílně v suterénu, vybavené dvěma vypalovacími pecemi, tiskařským lisem (osobní vlastnictví učitelky), dostatečným počtem pracovních míst a řadou účelných úložných polic. Její maximální využití negativně ovlivňuje nedostatek denního světla a nekvalitní vzduchotechnika (hlučnost).

Ředitelka při hospitacích reflektuje četnost a účelnost zařazování názorné výuky i nedostatky ve vybavení kabinetů a v možnostech využívání staré počítačové učebny. Na základě kontrolních zjištění plánuje rozvoj materiálně-technického zabezpečení pro další období (např. doplnění a obnovu pomůcek, urychlené dokončení moderní počítačové učebny). Ve školní keramické dílně probíhají také kurzy keramiky pro dospělé.

Materiálně-technické podmínky sledovaných předmětů jsou dobré.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

Vzdělávací program

Škola vyučuje dle vzdělávacího programu Základní škola. Individuální vzdělávací programy pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami na 2. stupni nejsou.

Učební plány pro jednotlivé ročníky prokazatelně dodržují stanovený minimální počet vyučovacích hodin. Zvýšená hodinová dotace v 8. a 9. ročníku je realizována dle aktuálního stavu tříd posílením předmětu český jazyk. Na povinné předměty vhodně navazují volitelné (umělecko-řemeslná výroba) a nepovinné předměty (cvičení z českého jazyka), rozšířené

o nabídku zájmových kroužků (čtenářský, keramický). Sledované učivo plně respektovalo platné osnovy.

Výuka je v souladu s učebními dokumenty vzdělávacího programu. Kontrola naplňování učebních osnov je účinná.

Ředitelka a zástupkyně věnují velkou pozornost hospitační činnosti a kontrole pedagogické dokumentace, která je vyučujícími vedena přesně, pečlivě a průkazně zachycuje průběh vzdělávání. Ve výroční zprávě však byl uveden nepravdivý údaj: v loňském školním roce nebylo 7 žáků klasifikováno třetím stupněm z chování, ale pouze 3. Vedení školy tento omyl napravilo dodatkem s opravou k výroční zprávě, který zaslalo také zřizovateli.

Kontrolovaná povinná dokumentace zachycuje průběh vzdělávání a výchovy s dílčími nedostatky.

Rozvrh hodin převážně zohledňuje psychohygienická pravidla, ale v nejvyšším ročníku se ojediněle vyskytuje kumulace až čtyř náročných předmětů bezprostředně za sebou v jednom vyučovacím dni. Zařazení jednodinové tělesné výchovy na odpolední vyučování v loňském školním roce mělo za následek velmi časté jednodinové absence, mnohdy týchž žáků.

Práva a povinnosti žáků ve školním řádu jsou vyváženy, dodatky reagují na aktuální situaci. Žáci získávají informace od třídních učitelů, školním rozhlasem, pomocí nástěnek na chodbách a ve třídách. Rodiče jsou s výsledky vzdělávání a chováním svých dětí i s akcemi školy seznamováni prostřednictvím žákovských knížek, na třídních schůzkách. Další zkvalitnění kontaktu s rodiči se očekává od nově zavedených individuálních konzultací. Zpětnou vazbu získávají pedagogové prostřednictvím pomoci rodičů škole (např. sponzorování a spolupráce při výjezdech na školu v přírodě). Ve škole existuje občanské sdružení rodičů, které není příliš aktivní, ale dle požadavků ředitelky při akcích školy pomáhá. Na veřejnosti se škola prezentuje webovými stránkami a v pravidelné rubrice Mladí dopisovatelé měsíčníku Devítka zveřejňuje články žáků i pedagogů.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu je funkční, přes dílčí nedostatky umožňuje naplňování zvoleného vzdělávacího programu.

Pracovní náplň výchovné poradkyně je stanovena a kontrolována, ředitelka školy však nepožaduje plnění určených základních povinností výchovného poradce (nejsou realizovány hospitace ve třídě a navazující sledování žáků s výchovnými problémy).

V problematice dospívajících je činnost výchovné poradkyně zaměřena více na profesní orientaci. V oblasti mezilidských vztahů ne vždy důsledně sleduje a postihuje celkové klima tříd a jevy, které z něho vyplývají. Poskytování individuálních porad žákům při řešení výchovných problémů je minimální. Schránka důvěry byla dle slov ředitelky použita v loňském školním roce jen jedenkrát.

Funkcí preventistky sociálně-patologických jevů byla pověřena nově nastoupivší učitelka, absolventka bez pedagogické praxe. Její přístup k žákům je otevřený, přátelský, chybí jí však nezbytné zkušenosti.

Výchovné poradenství přispívá ke zlepšení výchovně-vzdělávacího procesu, ale v oblasti řešení výchovných problémů žáků má škola ještě rezervy.

V podrobné evaluační zprávě za loňský školní rok ředitelka analyzuje a hodnotí plnění stanovených cílů v jednotlivých oblastech výchovně-vzdělávací práce. Jasně formuluje úspěchy

(např. autonomie předmětových sekcí, projektové vyučování) i nedostatky nebo úkoly, které se nepodařilo splnit, a s konkrétním odůvodněním je hodnotí. Závěry ze svých zjištění zpracovává jako pokračování i východisko do plánování nového školního roku (např. vypracování výchovných plánů třídních učitelů, sledování fyzických i psychických změn u žáků, okamžité řešení jejich problémů s odborníky, zefektivnění kontaktů s rodiči, stabilizace pedagogického sboru).

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyce

Hodinová dotace českého jazyka, určená učebním plánem, byla rozšířena o jednu hodinu týdně. Posílení literárněvědné části tak umožňuje rovnoměrnější rozdělení učiva všech tří složek jazyka. V nejvyšších ročnících na povinnou výuku navazuje nepovinný předmět cvičení z českého jazyka, který je hlavně přípravou k přijímacím zkouškám. Nezabývá se pouze mluvnickým učivem, ale rozšiřuje a prohlubuje i literární znalosti a stylistické dovednosti žáků. Výuka byla pečlivě připravena, specifické cíle předmětu byly zohledňovány. Témata navazovala na předcházející učivo nebo ho účelně rozšiřovala a prohlubovala.

Všechny tři vyučující splňují vyhláškou stanovené podmínky odborné a pedagogické způsobilosti, což se pozitivně projevilo ve věcné a odborné správnosti výuky.

Výuka probíhala v esteticky působících kmenových učebnách, vyzdobených rostlinami, nástěnnými obrazy k výuce a mapami. Kromě učebnic, čítanek a pracovních sešitů patřily k nejčastěji používaným pomůckám nakopírované textové materiály, odborné publikace, pravidla, slovníky, umělecká literatura a uplatnila se i reprodukce uměleckého díla. Učitelky využily také osobní materiály (např. originál dopisu spisovatele učitelce). Vhodně použita byla didaktická technika (přenosný radiopřehrávač).

Struktura výuky byla přehledná, střídaly se řízený rozhovor, vysvětlování, písemná cvičení s aplikací a fixací poznatků, práce s textovým materiálem, ústní prezentace znalostí žáka k tématu. Učitelky se zaměřovaly nejen na získávání a upevňování znalostí, ale sledovaly také zdokonalování jazykového vyjadřování ústního i písemného, pěstovaly zájem o četbu. V literární výchově vedle důrazu na získávání elementárních literárněvědných poznatků usilovaly o rozvoj emocionálního zrání žáků a prostřednictvím přiměřeného literárního díla jim ozřejmovaly životní a mravní hodnoty. Setkání s kvalitním hlasovým projevem profesionálního umělce i autentický záznam hlasu oblíbeného dětského spisovatele probouzelo v žácích smysl pro krásu jazykového výrazu a jeho interpretace a podporovalo vytváření kladného vztahu ke slovesnému umění. Prezentace vlastních zážitků v hodinách slohu rozvíjela schopnost vyjádření vlastních prožitků a pocitů a otevírala žákům cestu k sebepoznání. Mluvnické učivo a jeho třídění se vhodně prolínalo s literárněvědnými vědomostmi.

Při výběru organizačních forem učitelky převážně volily frontální vyučování s dominantní rolí vyučující často i tam, kde by bylo vhodnější využít aktivní činnost žáků, např. při vyhledávání ve slovníku nebo předvedení dovedností (četba ukázky, znalosti a prezentace faktografie). Pokud některá z učitelek zvolila spolupráci ve dvojicích, aktivita a zaujetí dětí úkolem se zvýšily.

Individuální přístup k žákům se vyskytoval zejména při samostatném plnění úkolů – učitelka konzultovala s jednotlivými dětmi dílčí problematiku, výraznou pozornost a péči věnovala žákyni jiné státní příslušnosti. Relaxační prvky se ve výuce neuplatnily, pracovní tempo bylo přiměřené, zde vyučující zohledňovaly žáky s doznívajícími příznaky specifických poruch učení. Závěr některých hodin se však vyznačoval ukvapeností a snahou splnit vše, co si učitelky naplánovaly. Závěrečné shrnutí učiva a hodnocení dosažení cílů či práce žáků se pak konalo buď ve spěchu a po zvonění, nebo vůbec. Zpětná vazba a možnost hodnocení nebo

sebehodnocení žáků tak nebyly plně využity a výchovný i vzdělávací efekt jinak třeba i velmi dobré výuky byl snížen.

Počáteční motivace byla méně výrazná a méně častá (křížovka, rozpoznání ukázky), více a úspěšněji se uplatnilo motivování v průběhu výuky: aktivitu a zájem žáků o učení podporoval výběr témat souvisejících s životní zkušeností žáků nebo aktuální situací v jejich okolí či volné psaní s následnou prezentací vlastních myšlenek. S výjimkou jedné třídy, kde se někteří žáci několikrát pokoušeli upoutat pozornost nové učitelky nevhodnými připomínkami, vládla v hodinách nekonfliktní atmosféra. Žáci akceptovali dohodnutá pravidla, respektovali autoritu vyučujících. Vzájemné vztahy se vyznačovaly otevřeností, kdy žáci i učitelky prezentovali životní zkušenosti a zážitky, což také přispívalo k osobnostnímu a sociálnímu rozvoji dětí. V rámci přiměřených, aktuálních témat mohli žáci prezentovat vlastní názory a zdokonalovat tak své komunikativní dovednosti. Prostor pro důkladnější argumentaci a rozsáhlejší diskusi k tématu se však nenalezl.

Výkony žáků hodnotily převážně vyučující. V literární výchově byli k hodnocení a srovnání vyzváni také žáci. Jsou v této dovednosti cvičeni delší dobu, takže hodnotili taktně, kultivovaným jazykem a výstižně dokázali pojmenovat rozdíly. V četnosti užití pochval byl mezi vyučujícími značný rozdíl. Klasifikace v žákovských knížkách (početně přiměřená období školního roku) byla objektivní, motivující, rovnoměrně za písemný i ústní projev.

Své dovednosti z výuky někteří žáci uplatňují při účasti na Olympiádě v českém jazyce, v recitační soutěži, v rámci účasti na projektu nebo při psaní článků o aktivitách školy do místního měsíčníku.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu český jazyk jsou velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve výtvarné výchově a ve volitelném předmětu umělecko-řemeslná výroba

V plánování obsahu obou předmětů se učitelka řídí osnovami, respektuje věkové zvláštnosti žáků. Volí aktuální, vzájemně navazující náměty, pro žáky zajímavé, a často je rozpracovává do projektů. Výběr výtvarných technik podřizuje podmínkám školy. Ve volitelném předmětu nejvíce uplatňuje práce v materiálu (např. hlína - keramika, textil).

Vyučující sice nemá příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilost (absolvovala středoškolské studium vychovatelství), její výtvarné nadání, zájem o další vzdělávání a schopnost nenásilně předávat poznatky jí však umožňují vyučovat tvořivě i věcně a odborně správně. Vede dlouhodobě a s úspěchem zájmovou výtvarnou činnost ve škole i mimo školu – např. kroužek a kurzy keramiky. Výtvoři zhotovené pod jejím vedením mají vysokou estetickou úroveň.

Výuka probíhá převážně v kmenových třídách, práce s hlínou se realizuje v keramické dílně. Ve sledovaných hodinách měli žáci pečlivě připraveny vlastní donesené výtvarné potřeby a materiály.

Struktura výuky je přehledná, pro samostatnou práci žáků je ponecháván dostatek času. Pracovní postup učitelka vysvětluje a názorně i s ukázkou předvádí přesně a srozumitelně, na případné dotazy trpělivě odpovídá. Při samostatné činnosti žákům pomáhá radou, nenásilně koriguje jejich práci k estetickému výrazu, osobitost jejich výtvarného citění a vyjádření však neovlivňuje. Individuální přístup vyučující k žákům a zohlednění pracovního tempa podporuje jejich zaujetí a kreativitu.

Při vytváření prostorových objektů (v povinném a volitelném předmětu tematicky odlišných) žáci s větším či menším úspěchem aplikovali učitelkou prezentované zákonitosti materiálu a barevnosti. Výsledek práce řady z nich svědčil o postupně osvojovaných zásadách vkusu

a estetiky. Při dílčím úkolu na projektu žáci pokračovali v činnosti z minulé hodiny zcela samozřejmě, s jasnou vizí konečného produktu.

Motivaci žáků zvyšuje vědomí následného účelného využití výtvarné práce, mezipředmětové vztahy, příležitost projevit se originálně, prožít pocit radosti z výsledku vykonané práce i pochvala učitelky v jednotlivých etapách tvorby.

Osobní nasazení učitelky, její vlídné a vstřícné chování a zaujetí žáků daným úkolem vytváří příjemnou pracovní atmosféru, vhodně doplněnou nevtíravou relaxační hudbou. Komunikace mezi učitelkou a žáky je velmi přátelská, na partnerské úrovni, se vzájemným respektem, a to jak při objasňování úkolu, tak při samostatné práci a hodnocení. Žáci se chovají klidně a ukázněně, dohodnutá pravidla a pokyny k bezpečné práci i systematickému úklidu dodržují.

Hodnocení v závěru hodiny uvedla vyučující, děti se však zapojily také. Vystavené výtvary svých spolužáků posuzovali pochvalně i kriticky, ale s taktem. Své názory, hodnocení a postřehy učitelka i žáci zdůvodňovali, což kladně ovlivňuje přístup dětí k tvorbě a je významné pro další kvalitativní posun jejich výtvarné činnosti. Uplatnění žákovských prací v podmínkách školy (výstavky pro veřejnost, výzdoba školy, účast v soutěži Alšova země, podíl v projektovém vyučování) jim dává zpětnou vazbu o úspěšnosti jejich tvorby.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve výtvarné výchově jsou velmi dobré.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Vedení školy i ostatní pedagogové hodnotí vývoj jednotlivých žáků i celých tříd také při srovnávání se sousedními školami (testy), z průběhu a kvality realizovaných projektů (se zapojením většiny předmětů). Zpětnou vazbu dává účast a úspěšnost žáků v soutěžích a při přijímacím řízení na víceletá gymnázia a střední školy. Na základě těchto zjištění byla zvýšena hodinová dotace pro předmět český jazyk.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy včetně realizace vzdělávacího programu jsou ve sledovaných předmětech velmi dobré.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Zřizovací listina je v souladu s rozhodnutím MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení.

V rámci inspekční činnosti byly žákům a rodičům čtyř tříd 2. stupně rozdány dvojí standardizované dotazníky „Jaké je to být žákem této školy“ pro rodiče žáků a „Jaké je to být žákem této školy“ pro žáky. Největší spokojenost odpovídajících vyplynula z existence jasných pravidel ve školním řádu, z poskytování informací v oblasti prevence negativních jevů a zdravého životního stylu. Také s realizací zvoleného vzdělávacího programu, nabídkou volitelných a nepovinných předmětů, s používáním učebních pomůcek, mírou informovanosti ze strany školy či s vyvážeností klasifikace je patrná spíše spokojenost. Naproti tomu z dotazníků vyplývá určitá nespokojenost s četností a skladbou mimovyučovacími aktivit nabízených školou. Výrazná většina žáků vyjádřila spokojenost se vztahovými a komunikačními poměry mezi sebou navzájem i mezi nimi a pedagogy. Se zájmem vyučujících

o problémy žáka a s kvalitou řešení šikany jsou však rodiče a žáci spíše nespokojeni. Např. sami žáci ve svých odpovědích negativně hodnotí vznikající šikanování určitého jedince, kterému vyučující nevěnovali náležitou pozornost, a tím vyvolali v některých žácích pocit, jako kdyby pedagogové s jednáním agresivních spolužáků souhlasili. Výchovná poradkyně, vedení školy ani pověřená preventistka sociálně-patologických jevů vznikající šikanování dosud neřešily, i když situace mezi žáky tento jev signalizovala.

Pocit neporozumění ze strany učitelů deklarovalo cca 20% všech respondentů. Z písemného vyjádření žáků je navíc patrné, že existují rezervy ve výchovném působení na tuto nespokojenou skupinu žáků, kteří mnohdy přicházejí z nepodnětného sociálního prostředí. Závažnost této problematiky zasluhuje větší pozornost, než jakou jí pedagogové věnují.

O jisté nerovnováze v komunikaci svědčí nepoměr udělených výchovných opatření k posílení kázně (napomenutí, důtka) a pochval (např. ve sledované třídě 37:6), přesto se téměř nevyskytuje druhý stupeň z chování, i když se poklesky téhož žáka stále opakují. Hodnotící kritéria školy jsou nastavena tak, že jejich striktní dodržování naopak vede např. ke kontraproduktivní klasifikaci třetím stupněm z chování u téhož žáka několik let po sobě. Výchovnou práci a spolupráci s odpovědnými institucemi inspekce vidí jako málo efektivní.

Kritická byla vyjádření žáků i rodičů k čistotě sociálních zařízení, aktuální zjištění v době inspekce však tuto výhradu nepotvrdila. Kultivované pracovní i odpočinkové prostředí, poskytované žákům i zaměstnancům, působí estetickým dojmem. Vedení školy i pedagogové trvale usilují o jeho pozitivní a cílené vytváření. Žáci se ke svému prostředí chovají šetně.

Ve výchovném působení na všeobecný rozvoj žáků a v péči školy o vytváření příznivého sociálního prostředí jsou určité rezervy. Vzájemné vztahy mezi žáky nejsou vždy podrobeny dostatečně vnímavému sledování a ovlivňování ze strany pedagogů a výchovné poradkyně tak, aby se i žáci s problémy mohli úspěšně zařadit mezi ostatní.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina ze dne 1. července 2001 s dodatky
2. Poslední zařazení do sítě škol, školských a předškolních zařízení č.j. 22/99/ŠÚ ze dne 1. února 1999 s protokolem o provedení změny ze dne 2. listopadu 2000
3. Jmenovací listina ředitelky školy č.j. 500/97/Dav ze dne 11. června 1997
4. Vybraná povinná dokumentace školy dle § 38a zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve školním roce 2002/2003 a 2003/2004 – třídní knihy školního roku 2002/2003, 2003/2004, rozvrh hodin školního roku 2003/2004, katalogové listy žáků 2. stupně
5. Učební plány 6.- 9. ročníku ve školním roce 2003/2004
6. Personální dokumentace vybraných pedagogických pracovníků dle vyučovaných předmětů sledovaných inspekci
7. Organizační řád školy, školní řád
8. Zápisy z jednání pedagogické rady
9. Podkladová dokumentace inspekční činnosti
10. Dotazníky pro žáky a rodiče
11. Dotazník pro ředitelku školy
12. Fakultativně písemnosti žáků a žakovské knížky

13. Plán kontrolní činnosti, náplň práce výchovné poradkyně
14. Evaluace školy za školní rok 2002/2003
15. Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2003/2004

ZÁVĚR

Kvalifikovanost pedagogů, osobní nasazení a tvořivost jsou podpořeny jejich zájmem o získávání nových poznatků v utváření pedagogického procesu. Vzhledem k častým, objektivními příčinami způsobeným obměnám v učitelském sboru nemá jejich úsilí patřičnou kontinuitu. Ředitelka však tuto situaci postupně řeší.

Nedostatky v materiálně-technickém zázemí se vyučující snaží eliminovat používáním názorných i jazykových pomůcek z vlastních zdrojů. Didaktická technika je využívána sice v menší míře, ale efektivně.

Specifické cíle sledovaných předmětů jsou vyučujícími reflektovány, na cestě k jejich naplnění však vždy nevyužívají prvky moderního vyučování. Patrná je snaha o vnitřní diferenciaci, o rozvíjení hodnotících a komunikativních dovedností žáků a orientace na projektové vyučování.

Výchovná práce se více soustředí uje na působení vůči žákům úspěšným a nekonfliktním, zaměření na žáky s výchovnými problémy není tak promyšlené a účelné, jak by situace vyžadovala.

V oblasti prevence sociálně-patologických jevů se škola sice soustředila na informování žáků o této problematice, při řešení případů, které přináší každodenní praxe, však nepostupuje efektivně.

Škola i nadále pokračuje v sebeevaluaci. V evaluační zprávě ředitelka podrobně analyzuje problematiku ve všech oblastech souvisejících s výchovně-vzdělávací činností školy a ze zjištěných skutečností vyvozuje závěry pro práci v dalším školním roce.

Při srovnání s minulou inspekcí vystupuje do popředí stále aktivnější činnost předmětových sekcí jako hlavních garantů projektového vyučování. V materiálních podmínkách nedošlo ke kvalitativnímu posunu, ale ve sledovaných předmětech škola poskytuje vzdělávání na velmi dobré úrovni.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Složení týmu	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Jana Turečková	J. Turečková v. r.
Členové týmu	Mgr. Josef Černý	J. Černý v. r.

V Praze dne 22. října 2003

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 30. 10 .2003

Razítko

Ředitelka školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení

Podpis

Mgr. Zdenka Tošovská, ředitelka školy

Z. Tošovská v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Pražský inspektorát, Arabská 683, 160 66 Praha 6. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Dobrý
Vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
MHMP – odbor školství	25. 11. 2003	01 2285/03-5157
Městská část Praha 9, Sokolovská 324,190 00 Praha 9	25. 11. 2003	01 2285/03-5157
Rada školy	-	-

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.